

1 września 2009 (wtorek) godz. 19.30

KONCERT INAUGURACYJNY

Tomaso Antonio VITALI (1663–1745)

Léopold CHARLIER (1867–1936)

Chaconne g-moll na skrzypce i continuo

Henryk Hubertus JABŁOŃSKI (1915–1989)

Trzy Capriccia na wiolonczelę solo

Krzysztof PENDERECKI (ur. 1933)

Credo, cz.III : Et incarnatus est

(transkrypcja: Jadwiga Delepaut)

Johan HALVORSEN (1864–1935)

Georg Friedrich HAENDEL (1685–1759)

Passacaglia g-moll na skrzypce i wiolonczelę

Georg Friedrich HAENDEL (1685–1759)

Messiah HWV 56

cz. I nr 5: *But who may abide the day of his coming?*

cz. II nr 8 : *O thou, that tellest the tidings to Zion*

cz. II nr 21 : *He was despited*

cz. II nr 34a : *Thou art gone up on high*

organizatorzy dziękują firmie Bavor-Audio za zapewnienie systemu komunikacji wizualnej oraz oświetlenia

BAVOR-AUDIO
Profesjonalne nagłośnienia

AGNIESZKA REHLIS

Mezzosopran. Ukończyła z wyróżnieniem studia wokalne w Akademii Muzycznej we Wrocławiu (1996). Przez trzy lata studiów była stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki. Zdobyła I nagrodę na Konkursie Wokalnym im. F. Platówny we Wrocławiu (1991) oraz III nagrodę na III Międzynarodowym Konkursie Wokalnym w Dusznikach-Zdroju (1994). Uczestniczyła w kursach mistrzowskich, m.in. u K. Szostek-Radkowej, A. Stolte, Ch. Elsnera i G. Kahry'ego, których zwieńczeniem były koncerty w ramach Festiwalu Muzyki Oratoryjno-Kantatowej Wratlavia Cantans, gdzie wystąpiła w *Messażu Haendla* i *Die Tageszeiten* Telemanna.

Od 1996 roku była solistką Opery Wrocławskiej, gdzie zadebiutowała partią Jadwigi w *Straszny Dworze* S. Moniuszki (wystawionym z okazji 50-lecia opery). Wystąpiła tam również w operach Verdiego, Gounoda i Rossiniego. Z Operą Wrocławską odbyła tournée po niemal całej Europie oraz Tajwanie. W Teatrze Wielkim - Operze Narodowej artystka zadebiutowała w 2003 roku partią Feneny w *Nabucco* Verdiego.

Śpiewaczka ma w swoim repertuarze także ponad pięćdziesiąt pozycji oratoryjno-kantatowych różnych kompozytorów, od Bacha do Pendereckiego. W prestiżowych filharmoniach i na międzynarodowych festiwalach towarzyszyła jej czołowe orkiestry (NOSPR, Orkiestra Filharmonii Narodowej, NDR, China Philharmonic Orchestra, BBC Symphony Orchestra) pod batutą znanych dyrygentów

(J.Kasprzyk, L. Foster, G. Chmura, M. Guidarini, Long Yu, A. Wit, K. Kord, czy J. Belohlavek).

Agnieszka Rehlis wielokrotnie uczestniczyła w koncertach prowadzonych przez K. Pendereckiego, wykonując arcydzieła słynnego kompozytora: *Polskie Requiem*, *Credo*, *Te Deum*, *Siedem Bram Jerozolimy* (na targach muzycznych Midem 2000 w Cannes we Francji). Wzięła udział w światowej premierze jego *VIII Symfonii* zatytułowanej *Lieder der Vergänglichkeit* (Pieśni przemijania), zamówionej przez Ministerstwo Kultury Luksemburga dla uświetnienia otwarcia nowej sali koncertowej Filharmonii w Luksemburgu im. Wielkiej Księżyni Józefiny Charlotte.

W bogatej dyskografii artystki do najważniejszych należą CD i DVD z nagraniami wielkich dzieł K. Pendereckiego (m.in. *Jutrznia* zarejestrowana na Warszawskiej Jesieni pod dyr. A.Wita) oraz światowa premiera fonograficzna *Manru* I. J. Paderewskiego. Album ten otrzymał nagrodę Akademii Fonograficznej „Fryderyk 2004” w kategorii „najwybitniejsze nagranie muzyki polskiej”.

W roku 2005 prezydent RP A. Kwaśniewski odznał Agnieszkę Rehlis Brązowym Krzyżem Zasługi.

WOJCIECH WIECZOREK

Urodził się w 1980 roku w Jeleniej Górze. W rodzinnym mieście uczęszczał do szkoły muzycznej I i II st. Naukę gry na skrzypcach kontynuował w poznańskiej Szkole Talentów. Studia muzyczne

JADWIGA ŚMIESZCHALSKA-DELEPAÜT

Absolwentka Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu, w klasie organów prof. E. Wiechowicz-Karolak. W tej samej uczelni studiowała także muzykę kościelną. Tajniki gry organowej zgłębiała ponadto na kursach mistrzowskich prowadzonych przez M. Haselboeckę, O. Latry i J. Tumę. Ukończyła studia podyplomowe w specjalności menadżer kultury w Wyższej Szkole Umiejętności Społecznych w Poznaniu.

Z pochodzenia jeleniogórzanka, edukację artystyczną rozpoczęła w rodzinnym mieście, zdobywając kolejno dyplomy podstawowej (fortepian) i średniej (śpiew) szkoły muzycznej. Jednocześnie uczyła się gry na organach w DSO w Legnicy, pod kierunkiem Z. Siegieńczuka – organisty Kościoła Łaski w Jeleniej Górze. To właśnie fascynacja imponującym instrumentem tej wspaniałej świątyni zaważyła na wyborze drogi zawodowej.

Występuje jako solistka, kameralistka i akompaniator, uczy także gry na organach.

Od trzech lat współtworzy oblicze Festiwalu Silesia Sonans, dla którego zrealizowała kilka autorskich projektów, m.in. krótkometrażowy film *Tajemnice Organów* (Kabartfilm 2007), koncert i płytę CD *Mojemu Miastu* z okazji obchodów 900-lecia Jeleniej Góry, Międzynarodowy Mistrzowski Kurs Interpretacji Francuskiej Muzyki Organowej *Jesli nie Cavalli-Coll, to co?* oraz polskie prawykonywanie jednego dzieła Olivier'a Latry *Salve Regina* na organy i głos w wykonaniu kompozytora.

ukończył w Hochschule für Musik in Hanowerze. Laureat międzynarodowych konkursów w Niemczech, Włoszech i w Polsce.

Jest założycielem Wieczorek-Quartett i członkiem wielu innych zespołów kameralnych. Jako koncertmistrz występował z RIAS - Jugendorchester Berlin, a także z orkiestrami festiwalowymi we Włoszech (Lanciano), Francji (Angouleme), Anglii (Southampton) oraz w ramach projektu Euroopera. Wielokrotnie zapraszany jako solista zarówno przez orkiestry polskie (m.in. VIVIDUS Poznań, Filharmonia Dolnośląska) jak i niemieckie (m.in. Kammerata Hamburg, Staatstheater Hildesheim)

Wojciech Wieczorek ma na swoim koncie nagrania radiowe, CD i telewizyjne. Aktualnie pracuje w Landestheater Detmold jako koncertmistrz.

TOMASZ STRAHL

Najmłodszy profesor sztuk muzycznych w Polsce jest absolwentem Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, w klasie wiolonczeli prof. K. Michalika. Jako stypendysta Rządu Austriackiego odbył roczne studia podyplomowe w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu u prof. T. Kühne. W zakresie kameralistyki pracował pod kierunkiem K. Jakowicza.

Laury zdobyte na międzynarodowych konkursach wykonawczych otworzyły przed nim drzwi sal koncertowych od Caracas, przez Londyn, Tel Aviv do Tokyo. Prowadzi ożywioną działalność

koncertową także w kraju - występował z czołowymi orkiestrami pod batutą niemal wszystkich wybitnych polskich dyrygentów. Jest współzałożycielem Chopin Duo wraz z pianistką K. Jabłońską, z którym wziął udział w przedstawieniu *Fortepianissimo* w stołecznym Teatrze Wielkim, z którym ważnym wydarzeniem koncertowym było wykonanie *Koncertu wiolonczelowego* W. Lutosławskiego w obecności kompozytora w 1993 r. pod dyrykcją M. Błaszczyka. W 2005 r. dokonał polskiego prawykonywania II *Koncertu wiolonczelowego* P. Mossa z towarzyszeniem NOSPR.

Artysta dokonał wielu nagrań archiwalnych dla PR i TVP, a także dla CBC Radio w Kanadzie. Jego dyskografia obejmuje szereg płyt wydanych przez Acte Prealable, CD Accord, Gema Stereo, Pavane Records, Pol-Music, Pony Canyon oraz Sony Classics. Dwukrotnie nominowany do Nagrody „Fryderyk”, wyróżnienie to zdobył w 2003 r. Tomasz Strahl prowadził liczne kursy mistrzowskie w Polsce, Finlandii, Holandii, Japonii, Niemczech, a także klasę wiolonczeli w Akademii Muzycznej w Warszawie – gdzie został wybrany na prodziekana Wydziału Instrumentalnego w kadencji 2008-2012.

W czerwcu 2001 otrzymał z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tytuł profesora, a w 2002 roku Złoty Krzyż Zasługi.

Tomasz Strahl gra na instrumencie wykonanym przez Leopolda Widhalmę w Norymberdze w roku 1778.

6

2 września 2009 (środa) godz. 19³⁰

KONCERT KAMERALNY

Sebastian AGUILERA DE HEREDIA (1570–?)

Obra de VIII tono alto (Ensalada)

Johann Sebastian BACH (1685–1750)

Cantata Wir danken dir BWV 29: Symfonia

Romuald ERENC:

Bagdad

Pat MATHENY (1954–):

Letter from home

Walter HANDEL-THORLEY (1823–1910)

Canzone (Homage a Cavaille-Coll)

Jan NIELAND (1903–1963)

Toccata

Romuald ERENC.

Alfabeto

Eric CLAPTON (1945–)

Tears in Heaven (aranżacja R. Erenc)

Romuald ERENC:

WTC Memorial piece

Jesus GURIDI (1886–1961)

Triptico del Buen Pastor

cz. I - *El rebaño*

cz. II - *La oveja perdida*

cz. III - *El Buen Pastor*

PROGRAM

JUAN PARADEL SOLE

jest organistą w Bazylice St. Maria Maggiore w Rzymie.

Edukację muzyczną rozpoczął od lekcji u A. Foix. Uczęszczał do Konserwatorium Publicznego w rodzinnym mieście, Igualadzie (Barcelona) w Hiszpanii, oraz do Conservatory of the Gran Teatro in Liceo / Barcelona. Stopień naukowy w zakresie muzyki organowej uzyskał dzięki pracy pod kierunkiem M. Torrent. Uczęszczał na liczne kursy i zajęcia obejmujące dyrygenturę oraz pedagogikę muzyczną w Lleida, w Hiszpanii, pod kierunkiem L. Massó and E. Lista. W 1972 został wyróżniony nagrodą „Mención de Honor” w konkursie dla młodych pianistów w Vilafranca del Penedes, w Barcelonie. W 1973 przeprowadził

się do Rzymu, żeby kontynuować edukację w zakresie organów, fortepianu i kompozycji w klasie V. Miserachs. Dyplom z organów i kompozycji organowej uzyskał na State Conservatory w 1981. Studia muzyczne kontynuował u G. Kaunzingera w Niemczech.

Stale koncertuje. Uczestniczy w festiwalach organowych organizowanych w całej Europie. Wykonuje repertuar dawny i współczesny, ze szczególnym uwzględnieniem muzyki hiszpańskiej. Bierze udział w licznych nagraniach publikując wcześniej nie prezentowane utwory organowe, także te powstające współcześnie. Wykłada w klasach organów i śpiewu gregoriańskiego w Italian State Conservatory of Music w Benevento.

ROMUALD ERENC

Ukończył Akademię Muzyczną w Łodzi w klasie gitary. Studia podyplomowe odbył w Bundesakademie fur Musikalische Jugendbildung in Trossingen (Niemcy). Swoje umiejętności doskonalił podczas licznych kursów mistrzowskich w kraju i zagranicą. Od kilkunastu lat prowadzi działalność koncertową solową i kameralną na terenie kraju i zagranicą. Współtworzył duet Entr Acte z flecistką Filharmonii Łódzkiej, U. Urbaniak. W tym duo nagrał płytę w Firmie Folk Time z muzyką Ravela, Villi-Lobosa, Domeniconiego i innych kompozytorów dwudziestowiecznych. Jest również założycielem Entr' Acte Ensemble, z którym nagrał CD z muzyką Schuberta i Matiegki. Współpracował z wieloma filharmoniami w kraju. Dokonał licznych nagrań radiowych i telewizyjnych.

Jest adiunktem na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Współpracował z pismem muzyków „Świat gitary klasycznej i akustycznej”, gdzie publikował artykuły dotyczące gitary klasycznej. Jest autorem licznych aranżacji i opracowań na gitarę i zespoły kameralne. Nakładem wydawnictwa Music Press z Gdyni ukazało się jego tłumaczenie i opracowanie podręcznika na gitarę autorstwa profesora D. Kreidlera, które przed kilkoma laty na Zachodzie wydało wydawnictwo Schott and Sons z Moguncji. Ma w swym dorobku także płytę CD z kolegami polskimi. Brał udział w projekcie koncertowej „Kantaro”- Mistrzowie Gitary, w którym brali udział najbardziej znani polscy gitarzyści. Był organizatorem i współorganizatorem wielu projektów muzycznych w kraju i zagranicą. Jest również kierownikiem artystycznym festiwalu „Muzyka w dawnym Sieradzu”. Prócz muzyki klasycznej aktywnie zajmuje się muzyką jazzową i improwizowaną. Koncertował między innymi z Triem A. Jagodzińskiego, z saksofonistą M. Sikalą jazzowym saksofonistą Z. Brzyszczem, niemieckim gitarzystą jazzowym M. Huebschem oraz niemieckim flecistą G. Johannesem Schmidtem. Ostatnio bierze udział w międzynarodowym projekcie Esfahan. Projekt ten to próba znajdowania wspólnych korzeni w muzyce europejskiej oraz innych, egzotycznych kultur. Ostatnio wydał CD z chórem Con Vigore z utworem R. Citano skomponowanego przez M. Castelnuovo Tedesco. W przygotowaniu płyta solo z muzyką renesansową.

3 września 2009 (czwartek) godz. 19³⁰

RECITAL ORGANOWY

Felix MENDELSSOHN-BARTHOLDY (1809–1847)

II Sonata organowa c-moll op. 65 nr 2

- cz. I: *Grave*
- cz. II: *Adagio*
- cz. III: *Allegro maestoso e vivace*
- cz. IV: *Fuga allegro moderato*

Nicolas Jacques LEMMENS (1824–1881)

Invention

Edvard GRIEG (1843–1907)

Hjertlikt aukt Troldhaugen (transkrypcja B. Gierera)

Wolfgang Amadeus MOZART (1756–1791)

Maurerische Trauermusik KV 477 (transkrypcja B. Gierera)

Franz SCHMIDT (1874–1939)

Preludium i fuga D-dur

Marcel DUPRÉ (1886–1971)

Magnificat op. 18 / 14

Franz SCHUBERT (1797–1828)

Fuga d-moll DV 24c

Félix Alexandre GUILMANT (1837–1911)

V Sonata organowa op. 80: Scherzo

BERNHARD GFRERER

Urodził się w 1951 r. w Salzburgu. Z wyróżnieniem ukończył klasę muzyki kościelnej i organów koncertowych w Salzburg Mozarteum.

Jest organistą i dyrektorem muzycznym Franziskanerkirche w Salzburgu i wykładowcą klasy organów w Musicum Salzburg. Występował z takimi sławami jak: P. Domingo, J. Carreras i J. King. Jego wspaniała kariera to regularne występy w najważniejszych europejskich miastach, takich jak Paryż, Londyn, Madryt, Wiedeń, Berlin, Wenecja. Często koncertuje w USA, Japonii oraz Ameryce Południowej, gdzie przygotowuje jednocześnie liczne seminaria. Zasiada w jury międzynarodowych konkursów organowych. W imponującej kolekcji nagrań wykonanych dla stacji radiowych i telewizyjnych znalazło się nagranie zbioru utworów organowych Mozarta dla EMI-Columbia.

W uznaniu zasług i osiągnięć artystycznych Bernhard Gfrerer w roku 2005 otrzymał z rąk Kanclerza Austrii tytuł Profesora Honoris Causa

4 września 2009 (piątek) godz. 19³⁰

KONCERT „CZTERY PORY ROKU – CZTERY PORY ŻYCIA”

Antonio VIVALDI (1678 – 1741):

Cztery pory roku

Koncert nr 1 E-dur Wiosna RV 269:

*Allegro – Largo – Allegro*Koncert nr 2 g-moll *Lato* RV 315:*Allegro non molto – Adagio – Presto*

Koncert nr 3 F-dur Jesień RV 293:

Allegro – Adagio molto – Allegro

Koncert nr 4 F-moll Zima RV 297:

Allegro non molto – Largo – Allegro

Modest MUSORGSKI (1839 – 1881):

Obrazy z wystawy (aranżacja A. Duczmal)*Gnom**Stary zamek**Tulienis**Bych**Taniec kurcząt w skonopkach**Samuel Goldenberg i Szmul**Rynek w Limoges**Katalamby**Chatka na kurzej stopce**Wielka Brama Kijowska.*

JAROSŁAW ŻOŁNIERCZYK

(ur. 1966 w Świebodzinie)

naukę gry na skrzypcach rozpoczął w wieku siedmiu lat. W 1989 roku ukończył studia w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu, w której obecnie wykłada na stanowisku adiunkta. Jest laureatem krajowych i zagranicznych festiwali, a także konkursów skrzypcowych m.in. Międzynarodowego Konkursu im. C. Nielsena w Odense (Dania, 1984 – IV nagroda), Międzynarodowego Konkursu im. G. Kulenkampfa w Kolonii (Niemcy, 1988 – V nagroda), X Międzynarodowego Konkursu im. H. Wieniawskiego w Poznaniu (1991 – I wyróżnienie oraz Nagroda Dziennikarzy).

Od 1987 roku jest koncertmistrem Orkiestry Kameralnej Polskiego Radia Amadeus, z którą wielokrotnie występuje także jako solista, i z którą dokonał również jako solista wielu nagrań radiowych i telewizyjnych. Dokonał także nagrań płytowych, m.in. A. Vivaldiego – *Cztery Pory Roku*, J. S. Bach – *Koncert na dwoje skrzypiec d-moll BWV 1043*, W.A. Mozarta – *Symfonia koncertująca KV 364*. W jego wykonaniu znajdują się w archiwum Polskiego Radia nagrania wielu koncertów skrzypcowych kompozytorów polskich, a także tak wyjątkowe utwory jak *Serenada* L. Bernsteina i *Pory Roku* A. Piazzolli.

Jarosław Żołnierczyk wielokrotnie koncertował w kraju i zagranicą (Niemcy, Belgia, Francja, Dania, Wielka Brytania, Japonia). Jest także liderem kwartetu smyczkowego Wieniawski złożonego z muzyków Orkiestry Kameralnej Polskiego Radia Amadeus.

W 1989 roku popularny poznański dziennik Głos Wielkopolski uhonorował go Medalem Młodej Sztuki przyznanym młodym twórcom za szczególne osiągnięcia artystyczne.

AGNIESZKA DUCZMAL

„Jest zdecydowana i witalna, i porusza się jak płomień.”

Walls Journal (Wielka Brytania)

„Agnieszka Duczmal[...] jest niezrównana w tworzeniu kolorystyki orkiestry.”

The Village Times (USA)

Najśłynniejsza polska dyrygentka urodziła się w rodzinie o tradycjach muzycznych. Studia dyrygentki ukończyła w 1971 roku w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Poznaniu w klasie prof. W. Krzemienieńskiego, uzyskując dyplom z wyróżnieniem. W tym samym roku rozpoczęła pracę jako dyrygent asystent w Państwowej Filharmonii w Poznaniu, a następnie jako dyrygent w Operze Poznańskiej, w której przygotowała m.in. polską prapremierę opery B. Brittena *Sen nocy letniej*, premierę *Rigoletto* G. Verdiego oraz baletu *Romeo i Julia* S. Prokofiewa.

Już w czasie studiów, w 1968 roku, założyła orkiestrę kameralną, przekształconą w 1977 roku w Orkiestrę Kameralną Polskiego Radia i Telewizji, a następnie w Orkiestrę Kameralną Polskiego Radia Amadeus. Od początku istnienia Orkiestry Agnieszka Duczmal jest jej dyrektorem i dyrektorem artystycznym.

Agnieszka Duczmal została laureatką I Ogólnopolskiego Konkursu Dyrygentów w Katowicach w 1970 roku. W 1975 roku uzyskała wyróżnienie na IV Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów H. von Karajana w Berlinie Zachodnim. Rok później wraz ze swą Orkiestrą zdobyła Srebrny Medal H. von Karajana na Międzynarodowych Spotkaniach Młodych Orkiestr w Berlinie Zachodnim. W 1982 roku otrzymała tytuł „La donna del mondo” (Kobieta Świata) przyznany przez Międzynarodowe Centrum Kultury Saint Vincent w Rzymie pod pa-

Jarosław Żołnierczyk
skrzypce

Agnieszka Duczmal
dyrygent

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia
„Amadeus”

11

fol. K. Złobner

fol. K. Złobner

fol. K. Złobner

tronatem UNESCO i prezydenta Włoch za wybitne w sferze światowej osiągnięcia w dziedzinie kultury, sztuki i działalności społecznej.

Agnieszka Duczmal prowadzi koncerty z orkiestrami symfonicznymi w kraju i za granicą. Jako pierwsza kobieta dyrygent wystąpiła na scenie mediolańskiego Teatro alla Scala.

Do 2008 roku wraz z Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia Amadeus nagrała 46 płyt, a dla Polskiego Radia ponad 9000 minut muzyki. Dla Telewizji Polskiej zarejestrowała 112 koncertów i programów muzycznych, m.in. w cyklach „Stereo i w Kolorze” i „Goście Agnieszki Duczmal”, 5 godzin muzyki dla Television Française 1, a dla Telewizji Japońskiej godzinny program z muzyką polską. Dokonała również wielu nagrań dla m.in.: radiofonii niemieckich, belgijskich, BBC w Londynie, CBC w Montrealu, radia i telewizji w Meksyku oraz Japonii. W jej dorobku artystycznym znajduje się wiele prawykonań, m.in. pierwsze światowe nagrania *Wariacji Goldbergowskich* J. S. Bacha w genialnej transkrypcji J. Kofflera na orkiestrę kameralną. Dla swojej Orkiestry dokonała wiele transkrypcji arcydzieł muzycznych, m.in. *Obrazki z wystawy* Modesta Musorgskiego oraz wielu utworów kameralnych J. Brahmsa, C. Debussyego, F. Schuberta.

Dyrygentka proponuje publiczności ciekawe projekty koncertowe łącząc muzykę z baletem czy malarstwem. Współpracuje z Polskim Teatrem Tańca E. Wyichowskiej i Ogólnokształcącą Szkołą Baletową w Poznaniu. Wyjątkowym projektem w repertuarze Agnieszki Duczmal i jej Orkiestry są *Cztery Pory Roku – Cztery Pory Życia*, który prezentuje *Cztery Pory roku* A. Vivaldiego i A. Piazzolli na tle wyjątkowego obrazu autorstwa M. Kaldowskiego. Od wielu lat prowadzi również działalność promującą młodych utalentowanych polskich muzyków w takich cyklach koncertowych.

Agnieszka Duczmal odbywa ze swoją Orkiestrą wiele podróży artystycznych, występując ze światowej sławy solistami w prestiżowych salach koncertowych Europy, obu Ameryk, Afryki i Azji.

„Panią Duczmal cechuje przede wszystkim docieklivość nie pozwalająca jej na powierzchowne rozumienie muzyki. Kształtuje i różnicuje frazy z uderzającą oryginalnością.”

The Independent, Londyn (Wielka Brytania)

ORKIESTRA KAMERALNA POLSKIEGO RADIA AMADEUS

„Pomyłki być nie może: Orkiestra Kameralna Polskiego Radia jest jednym z najspanialszych zespołów naszych czasów.”

The Gazette Montreal (Kanada)

„Zespół należy do najlepszych światowych orkiestr tego typu, posiada wyjątkowe brzmienie, wspinał się legato i nierównanego dyrygenta w osobie p. Duczmal[...]”

The Independent, Londyn (Wielka Brytania)

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus została założona w Poznaniu w 1968 roku przez A. Duczmal. Początkowo działała pod patronatem „Jeunesses Musicales”, a później Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego. Zdobyła przez Orkiestrę Srebrny Medal H. von Karajana w 1976 roku na Międzynarodowych Spotkaniach Młodych Orkiestr w Berlinie Zachodnim zaowocowało przekształceniem jej w 1977 roku w etatowy zespół Polskiego Radia i Telewizji, a następnie w Orkiestrę Kameralną Polskiego Radia Amadeus pod dyrykcją A. Duczmal.

Do 2008 roku Orkiestra pod jej batką nagrała dla Polskiego Radia ponad 9000 minut muzyki obejmującej repertuar od baroku do współczesności i wykonała setki koncertów transmitowanych przez Polskie Radio. Zespół zarejestrował 110 koncertów i programów

dla Telewizji Polskiej oraz 5 godzin muzyki dla Television Française 1. Orkiestra nagrała również 46 płyt. W dorobku artystycznym Zespołu znajduje się wiele prawykonań, m.in. pierwsze światowe nagranie *Wariacji Goldbergowskich* J. S. Bacha w opracowaniu J. Kofflera na orkiestrę kameralną. Orkiestra współpracuje także z radiofoniami zagranicznymi, m.in.: niemieckimi NDR, WDR, SFB oraz BBC w Londynie, CBC w Montrealu i radiofonią meksykańską, dla których nagrywa przede wszystkim muzykę polską.

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus prowadzi działalność koncertową w większości krajów europejskich oraz USA, Kanadzie, Meksyku, Brazylii, Kuwejcie, Tajwanie i Japonii, współpracując często ze światowej sławy solistami, takimi jak M. André, M. Argenich, P. Galois, S. Isserlis, G. Karr, K. Kenner, M. Maysky, J. Menuhin, I. Oistrakh, Mi. Petri, A. Rabinowitch, V. Repin, G. Sokolov, G. Touvron, H. Szeryng oraz wszyscy czołowi soliści polscy.

Wśród najświeższych sal koncertowych, w których występowała Orkiestra, należy wymienić Concertgebouw w Amsterdamie, Filharmonię Berlińską, Filharmonie w Kolonii i Monachium, Filharmonię w Petersburgu, lipski Gewandhaus, wiedeński Musikvereinsaal, Pollack Hall w Montrealu, Queen Elizabeth Hall w Londynie, mediolański Teatro alla Scala i Tokyo Opera City Concert Hall. Orkiestra regularnie bierze udział w licznych europejskich festiwalach muzycznych.

„Jak burza spadły na oczekującą w Conservatorio publiczności smyczki polskie z Orkiestrą Kameralną Amadeus i zmusiły ją do magnetycznego słuchania, dzięki energii różnorodnych i błyskawicznie zmieniających się obrazów. Ich żywotnym natchnieniem jest A. Duczmal, która za pomocą oszczędnych, szybkich i wyrazistych gestów egzorcyzmuje ich swą jasnością i sugestywnością. Entuzjazm.”

Corriere della Sera, Mediolan (Włochy)

WYKONAWCY

12

5 września 2009 (sobota) godz. 20⁰⁰

MISTERIUM – ORATORIUM

DE REGENERATIONE *Powtórne narodziny*

Mozaika z życia Jakuba Böhme z refleksjami Johanna Schefflera (Angelusa Silesiusa)

Scenariusz i reżyseria – Petr Nosalek
 Muzyka – Pavel Helebrand
 Scenografia – Pavel Hubicka, Tomáš Volkmer

OBSADA:

Jakub Böhme – Sylwester Kuper
 Katarzyna (jego żona) – Dorota Fluder
 Jakub, Michał, Tobiasz, Eliasz (jego dzieci) – Damian Olczak, Michał Baranowski, Krzysiu Patronik, Kasia Skóra
 Grzegorz Richter (paster Görlitz) – Radosław Biniek
 Abraham von Franckenberg (przyjaciel i pierwszy biograf J.B.) – Jacek Maksimowicz
 Mieszczki – Dorota Bąblińska-Korczycka, Lidia Lisowicz, Katarzyna Morawska
 Rajcy miasta Görlitz – Marek Karykowski, Marian Łągoński, Zdzisław Rec
 oraz

Johannes Scheffler zwany Angelusem Silesiusem – Sławomir Mozołewski

Sophia czyli Boża Mądrość – Bogna von Woedtke (flet)
 Wrocławski Chór Akademicki pod dyrykcją Alana Urbanka
 sopran solo; Dorota Bronikowska
 sopran: Agnieszka Matusiewicz, Magdalena Nowosielska, Katarzyna Polak;
 alto: Magdalena Kita, Kalina Piasecka, Anna Urbanek;
 tenory: Mariusz Cisowski, Andrzej Kryszpin, Maciej Wojciechowski;
 basy: Paweł Leško, Jan Pieter, Adam Plichta

Organy – Zenon Siegieńczuk

Instrumenty perkusyjne – Tomasz Galicki

Trąbka – Paweł Juryś

Kwartet smyczkowy

Miroslaw Kisiołek (pierwsze skrzypce), Grzegorz Kisiołek (drugie skrzypce),

Teresa Kisiołek (altówka), Małgorzata Golian (wiolonczela)

Animacje komputerowe – Tomasz Sierpiński

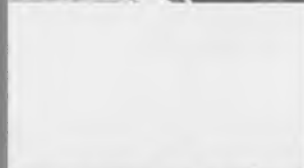
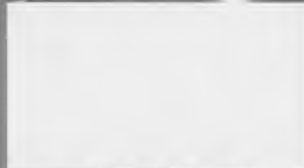
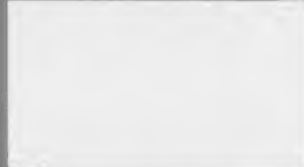
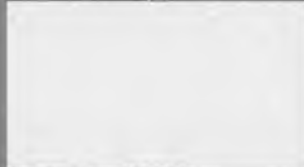

Myszę, że warto dzisiejszej, zintegrowanej, wielokulturowej Europie przypomnieć postać Jakuba Böhme (1575 - 1624) - śląskiego, protestanckiego mistyka i filozofa. Ten niewykształcony szwec i sprzedawca nici wywarł wpływ na poglądy Hegla, Goethego, Novalisa, Mickiewicza, Newtona, a nawet Junga. Słusznym jest też przypomnienie jego, w pewnym sensie, kontynuatora - Johanna Schefflera znanego jako Angelus Silesius, który urodził się w roku śmierci Böhme. W misteryjno-oratoryjnym spektaklu chcę pokazać obrazy z życia Jakuba, jego ponadczasowe przemyślenia, chrześcijańską filozofię w swej istocie ponadnarodową i ponadkonfesyjną.

„De Regeneratione...” to rozmowa z mistyczną częścią naszego pojmowania i poznania, to powtórne uświadomienie sobie co w nas jest boskie a co ludzkie - o czym współcześnie tak często zapominamy lub nie chcemy pamiętać. Chcę by ten spektakl, tak jak myśli Jakuba Böhme, choć trochę skłonił nas do zmiany współczesnego paradygmatu - odrzucenia starego patriarchalnego modelu „zwyctwstwa nad wrogiem” i zastąpienia go „zwyctwstwem nad samym sobą”, nad naszymi negatywnymi emocjami, nad brakiem empatii do natury, zwierząt, a przede wszystkim do drugiego człowieka. Być może zbliżymy się w ten sposób do tajemnicy - tajemnicy Najwyższej Istoty. Myszę, że to właśnie chciał nam przekazać Jakub Böhme.

PETR NOSALEK

WYKONAWCY

14

6 września 2009 (niedziela) godz. 14⁰⁰**KONCERT CHÓRALNY**

pieśni religijnych i patriotycznych

(Msza Święta z udziałem chóru o godzinie 13⁰⁰)

Józef ŚWIDER (ur. 1930):
Moja piosnka (słowa C. K. Norwid)

Adam KOWALSKI (1896 - 1947):
Modlitwa obozowa (słowa A. Kowalski, aranżacja B. Bzowski)
Wiązanka pieśni żołnierskich - Marsz Polonia (aranżacja J. Szurka)

Alfred Longin SCHÜTZ (1910-1999):
Czerwone maki na Monte Cassino (słowa F. Konarski, aranżacja B. Bzowski)

Stanisław MONIUSZKO (1819-1892):
Pieśni wojenna (słowa J. Kościelski)

Giuseppe VERDI (1813-1901):
Nabucco, akt 3 scena 4: *Chór niewolników*

Zygmunt MOCZYŃSKI (1871 - 1940):
Hymn Pomorza

Platon MAJBRODA (?):
Matko moja, ja wiem (słowa A. Małyżko)

Cesareo GABARAIN (1936-1991):
Barka (słowa ks. S. Szmidt)

Jan Adam MAKLAKIEWICZ (1899-1954):
Kołysanka (słowa. K. I. Galczyński)

PROGRAM

CHÓR MĘSKI „COPERNICUS” TORUŃ

Chór Męski Copernicus został utworzony we wrześniu 1987 roku. Jego organizatorem i pierwszym dyrygentem był R. Grucza. Pierwszy koncert – dla rodzin śpiewaków – odbył się 9 marca 1988 roku w sali Domu Rzemiosła w Toruniu. 25 marca tego roku chór wystąpił przed komisją do spraw chóralityki Ministerstwa Kultury i Sztuki – i otrzymał z MKiS zgodę na reprezentowanie Polski za granicą. Niespełna miesiąc później zespół wyruszył w pierwszą podróż zagraniczną – do Holandii. Zatrzymawszy się w Niemczech, 21 kwietnia wystąpił w Siegen; uczestnicząc w I Festiwalu Miast Hanzeatyckich w Oldenzaal w Holandii zdobył, wśród dwudziestu trzech występujących zespołów, trzecie miejsce ex aequo z wrocławskim chórem Cantilena. W kolejnych latach swej działalności chór Copernicus koncertował w Toruniu i innych miastach w Polsce, a także za granicą: w Austrii, Finlandii, Francji, Holandii, Niemczech, Norwegii, Szwajcarii, na Litwie, we Włoszech. Zdobył wiele znaczących nagród na konkursach i festiwalach krajowych i zagranicznych. W 1989 roku chór

zdobył główną nagrodę w X Wojewódzkim Konkursie Chórów o Puchar Wojewody Toruńskiego i puchar Prezydenta Torunia dla najlepszego chóru męskiego, a także drugą nagrodę i wyróżnienie za najlepsze wykonanie pieśni kaszubskiej na XII Ogólnopolskim Festiwalu w Wejherowie. W następnym roku Copernicus otrzymał nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Chórów w Montreux w Szwajcarii.

W 1989 roku chór Copernicus uczestniczył w przygotowaniu oratorium w pięciu aktach *Misterium Christi* z muzyką ks. dr. A. Chlondowskiego i tekstem ks. dr. F. Harazima. Premiera oratorium odbyła się 18 lutego 1989 roku w toruńskim kościele św. Józefa. Do 19 marca *Misterium Christi* zaprezentowano dwadzieścia razy.

Podczas podróży na Sycylię w marcu 1989 roku chór uczestniczył w audyencji generalnej na Placu

św. Piotra w Watykanie; gdy Ojciec Święty Jan Paweł II wspominał o toruńskim chórze Copernicus, zespół wykonał *Hymn Pomorza* Z. Moczyńskiego. Tego samego dnia wieczorem toruńscy chórzycy śpiewali na mszy św. w bazylice św. Piotra. 29 marca zostali przyjęci przez Jana Pawła II na audyencji w Sali Klementyńskiej.

W maju 1990 R. Grucza zrezygnował z prowadzenia chóru. Przez kilka tygodni zespołem dyrygował Z. Maryks, od końca maja chór Copernicus występował pod batutą J. Lacha. Od września 1991 roku zespołem dyrygował J. Heyka. W maju 1995 roku batutę przejęła R. Serafin-Wójtowicz. Od września 2003 roku chórem dyryguje P. Jankowski.

Niezmiennie gorąco były okłaskiwane coroczne styczniowe koncerty kołęd chóru Copernicus w świątyniach Torunia i innych miast regionu.

Ważnym przedsięwzięciem artystycznym było wykonanie w listopadzie 1993 roku *Mszy koronacyjnej* W. A. Mozarta wspólnie z chórem Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu i Toruńską Orkiestrą Kameralną. Ostatni wspólny występ z toruńskimi kameralistami odbył się 20 listopada 2005 roku – chórzycy śpiewali pieśni z oper S. Moniuszki, W. A. Mozarta, G. Verdi'ego, C. M. von Webera.

Chór bardzo często koncertuje, i w kraju, i za granicą. W październiku 2004 roku występował w Domu Kultury Polskiej w Wilnie. Wzruszającym był koncert w polskim kościełku w Nowej Wilejce – pierwszy występ tam polski zespół artystyczny. 2 kwietnia 2005 roku, w dniu śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II, Copernicus śpiewał dla chorych w bydgoskim Centrum Onkologii, we wrześniu wystąpił w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie podczas święta Wojsk Lądowych, a w Święto Niepodległości 11 listopada w kościele garnizonowym w Bydgoszczy. Na VIII Konkursie Chórów o Puchar Marszałka Województwa Kujawsko – Pomorskiego 7.10.2006 w Chelmy Chór Copernicus zdobył nagrodę Grand Prix.

Obecnie Zespół liczy trzydziestu śpiewaków. Jego prezesem jest B. Marczewski, kierownikiem artystycznym i dyrygentem P. J. Jankowski. Chór ma w repertuarze utwory wybitnych kompozytorów polskich, polskie pieśni patriotyczne, pieśni operowe.

Od czerwca 2006 roku Chór Męski Copernicus jest amatorskim zespołem artystycznym Wojewódzkiego Ośrodka Animacji Kultury w Toruniu.

11 września 2009 (piątek) godz. 20⁰⁰**KONCERT NADZWYCZAJNY**pod patronatem Prezydenta Miasta Jeleniej Góry
oraz Ambasady Francji w Polsce**Alexandre Pierre François BOËLY** (1785 – 1858):*Fantazja i fuga B-dur***César FRANCK** (1822 – 1890):*Chorał h-moll nr 2***Louis VIERNE** (1870 – 1937):*I Symfonia organowa d-moll op. 14: cz. IV Allegro vivace***Jehan ALAIN** (1911 – 1940):*Fantazja nr 2***Olivier LATRY** (ur. 1962):*Salve Regina na organy i głos (z udziałem Piotra Buzlera)**(POLSKIE PRAWYKONANIE)***Jean GUILLOU** (ur. 1930):*Toccata op. 11*

Koncert na zakończenie Międzynarodowego Mistrzowskiego Kursu Interpretacji Francuskiej Muzyki Organowej „Jeśli nie Cavaille-Coll, to co?” zorganizowanego w dniach 7-11 września 2009. Więcej informacji na www.masterclass.silesiasonans.pl

OLMER LATRY

Uznany jest za najznakomitszego organistę swojego pokolenia, nie tylko we Francji, ale również na scenie międzynarodowej. Urodził się w 1962 roku w Boulogne-sur-Mer (Francja), gdzie rozpoczął naukę muzyki. Następnie studiował w Akademii Muzycznej w St. Maur-des-Fosses, pod kierunkiem G. Litaize.

W latach 1981-1985 Olivier Latry był organistą tytularnym katedry w Meaux, a wieku 23 lat wygrał konkurs na stanowisko organisty tytularnego paryskiej Katedry Notre-Dame. Funkcję tę objął po śmierci P. Cocherau i pełni ją obok P. Lefebvre'a i J. - P. Leguay.

W 1990 roku został profesorem Akademii Muzycznej w St. Maur-des-Fosse, zastępując swojego nauczyciela, G. Litaize. Od roku 1995 jest profesorem organów Konserwatorium Narodowym w Paryżu, gdzie prowadzi klasę organów wraz z M. Bouvard'em.

Olivier Latry
organy

Piotr Bunzler
tenor

organista tytularny Katedry Notre-Dame w Paryżu

Olivier Latry występował w ponad pięćdziesięciu krajach na pięciu kontynentach. Mówi o sobie jako o „ambasadorze muzyki francuskiej od siedemnastego do dwudziestego wieku”. Zalicza się do grona najlepszych improwizatorów w tradycji francuskiej. Ponadto wiele uwagi poświęca muzyce współczesnej – ma na swoim koncie premierowe wykonania kompozycji takich kompozytorów jak X. Darasse, C. Ballif, T. Pecout, V. Paulet, T. Escaich i J. - L. Florentz. Na początku nowego stulecia artysta zaprezentował trzy pełne cykle (po sześć recitali każdy) muzyki organowej O. Messiaen'a – w Katedrze Notre-Dame w Paryżu, w Kościele Św. Ignacego Loyola w Nowym Jorku oraz w Katedrze Św. Pawła w Londynie. Wykonania te poprzedziły nagranie wszystkich dzieł Messiaen'a dla wytwórni Deutsche Grammophon, zarejestrowane w paryskiej Notre-Dame.

Poza działalnością koncertową i pedagogiczną, artysta znany jest ze swych nagrań. W jego niezwykle bogatej dyskografii znajdują się m.in. płyty z muzyką J.S. Bacha, 5 i 6 *Symfonia* Ch. Widora, 2 i 3 *Symfonia* L. Vierne'a oraz wszystkimi dziełami M. Duruflega. Dla Deutsche Grammophon nagrał

album z transkrypcjami zatytułowany „Midnight at Notre-Dame” oraz płytę z utworami C. Franck'a. Wśród najnowszych nagrań znajdują się dzieła z towarzyszeniem orkiestry: *Koncert na organy*, orkiestrę smyczkową i kotły F. Poulenc'a, *Toccata Festiva* S. Barbera oraz *Symfonia koncertująca* J. Jongena. Za osiągnięcia w dziedzinie wykonawstwa i nauki o muzyce organowej Olivier Latry został uhonorowany Nagrodą Fundacji Cino i Simone Del Duca (2000). Otrzymał także doktorat Honoris Causa North and Midlands School of Music (2006) oraz Royal College of Organists (2007).

PIOTR BUNZLER

Urodzony 19 lipca 1972 roku, absolwent Państwowej Szkoły Muzycznej w Jeleniej Górze w klasie doc. B. E. Werner, oraz Wydziału Wokalnego wrocławskiej Akademii Muzycznej w klasie dr. hab. T. Pszonki. Uczestnik wielu kursów wokalnych organizowanych przez wrocławską uczelnię. Specjalizuje się w repertuarze pieśniarskim i oratoryjnym, a także w interpretacji tradycyjnej muzyki żydowskiej i synagogalnej.

Pierwsze kroki w nauce śpiewu jeszcze jako chłopiec stawił w Jeleniogórskim Chórze Chłopięcy – Męskim pod dyr. F. Koscha z którym koncertował w kraju i poza jego granicami, w takich państwach jak Niemcy, Francja, Finlandia i Węgry. Z zespołami tym w 1990 roku zadebiutował jako solista w *Mszach Koronacyjnej* W. A. Mozarta.

W 1996 roku rozpoczął współpracę z nowopowstałym Chórem Synagogi „Pod Białym Bocianem” z którym również jako solista występuje w Polsce, Niemczech i Estonii, a także koncertuje u boku najwybitniejszych śpiewaków synagogalnych takich jak J. Malovany z Nowego Yorku, M. Shulhoff z Miami, czy S. Barzilaia z Wiednia. Jednym z jego najważniejszych osiągnięć jest wydana w roku 2006 płyta pt. „Synagogal Music”. Oprócz tej płyty, z Chórem Synagogi dokonał również szeregu innych nagrań dla wydawców niemieckich, a także Polskiego Radia i Telewizji Polskiej.

W roku 1999 rozpoczął pracę jako artysta chóru w Operze Wrocławskiej, gdzie również można zobaczyć go w roli solisty np. w *Skrzypku na dachu* w postaci Motla – Krawca. Z zespołami opery brał udział w wielu tournée po Anglii, Francji, Niemczech, Holandii, Belgii, Włoszech, Austrii, Luxemburgu, a także na Tajwanie i ostatnio w USA.

17
Olivier Latry
organy

18

14 września 2009 (poniedziałek) godz. 19³⁰

UROCZYSTY KONCERT

Z OKAZJI OBCHODÓW JUBILEUSZU 300-LECIA ROZPOCZĘCIA
BUDOWY KOŚCIOŁA ŁASKI POD KRZYŻEM CHRYSYTA W JELENIEJ GÓRZE**Gioacchino ROSSINI** (1792-1868):*Uwertura do opery Wilhelm Tell* (aranżacja J. Sommer)**Carl Maria VON WEBER** (1786-1826):*Concertino na klarnet i orkiestrę* op. 26 (aranżacja A. Rezler)**Modest MUSORGSKI** (1839 – 1881):*Obrazki z wystawy* (aranżacja A. Rezler)*Gnom**Stary zamek**Tuileries**Bydło**Taniec kurcząt w skorupkach**Samuel Goldenberg i Szmul**Rynek w Limoges**Katakumby**Chaika na kurzej stopce**Wielka Brama Kijowska.***Aleksandr Porfirjewicz BORODIN** (1833 - 1887):*Kniaź Igor, akt II: Tańce połowieckie* (aranżacja B. Korzenikow)**Maciej MAŁECKI** (ur. 1940):*Ulańska fantazja*

GRZEGORZ MIELIMAKA

Absolwent Wydziału Rozrywkowego Akademii Muzycznej w Katowicach. Zajęcia z dyrygentury odbywał pod kierunkiem prof. C. Placzką.

Od 1977 roku związany ze szkolnictwem artystycznym. Był m.in. dyrektorem Państwowej Szkoły muzycznej w Żorach. Przez szereg lat działał jako dyrygent w amatorskim ruchu muzycznym, prowadząc m.in. Orkiestrę Rybnicko-Jastrzębskiego Gwarectwa Węglowego. W 1991 roku objął stanowisko kierownika artystycznego oraz dyrygenta Orkiestry Koncertowej Wojska Polskiego im. S. Moniuszki w Warszawie, a obecnie pełni funkcję kierownika tego zespołu, który przyjął nazwę Orkiestry Koncertowej Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego. Kilkunastoletni okres współpracy dyrygenckiej z tym zespołem zaowocował ponad tysiącem koncertów, szeregiem tournées koncertowych, m.in. po Belgii, Chinach, Francji, Litwie, Niemczech, Szwajcarii i Włoszech, a także uczestnictwem w wielu festiwalach muzycznych, takich jak: Wratislavia Cantans, Festiwal im. J. Kiepury w Krynicy czy Festiwal Joanny D'Arc w Orleanie. Artysta dokonał szeregu nagrań muzyki filmowej (m.in. do filmów *Duże zwierzę* i *Przeprowadzki*) oraz muzyki oratoryjnej. Prowadził również prawykonia utworów polskich kompozytorów współczesnych takich jak: J. Łuciuł, P. Łukaszewski, M. Małecki, S. Moryto czy M. Sawa.

Od 2000 roku Grzegorz Mielimaka współpracuje z Uniwersytetem Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, prowadząc koncerty Orkiestry Dętej UMFC, w bieżącym zaś roku został zaproszony do podobnej współpracy z Akademią Muzyczną w Katowicach.

Grzegorz Mielińska
dyrygent

Orkiestra Koncertowa Reprezentacyjnego
Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego

19

Jacek Olejniczak
klarnet

ORKIESTRA KONCERTOWA REPREZENTACYJNEGO ZESPOŁU ARTYSTYCZNEGO WOJSKA POLSKIEGO W WARSZAWIE

Orkiestra Koncertowa Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego WP jest kontynuatką i spadkobierczynią tradycji Orkiestry Reprezentacyjnej Komendy Miasta Warszawy (1918–25), Orkiestry Reprezentacyjnej Batalionu Stołecznego – zorganizowanej w 1938 r. Pod koniec działań wojennych, jesienią 1944 r. w Lublinie powołana została jako Orkiestra Reprezentacyjna Wojska Polskiego. W 1977 r. przemianowano ją na Centralną Orkiestrę Reprezentacyjną WP, a w 1989 r. na Orkiestrę Koncertową WP. Od stycznia 2004 r. nosi nazwę obecną. Jej siedzibą jest Warszawa.

Orkiestra przechodziła różne etapy artystycznego rozwoju. Swoją działalność rozpoczęła pełniąc funkcje reprezentacyjne, ciągle doskonaląc swój profil artystyczny, wzbogacając instrumentarium i repertuar, co pozwoliło jej uzyskać nie tylko czystość i miękkość brzmienia na miarę orkiestry symfonicznej, lecz także rozszerzyć możliwości wykonawczo-programowe. Zespół może poszczycić się liczbą ponad 10 tysięcy koncertów oklaskiwanych przez wielomilionową widownię, nagraniami kilkudziesięciu tytułów płytowych, programami telewizyjnymi i radiowymi, wywiadami w prasie, a także nagraniami do filmów z udziałem na planie.

Orkiestra Koncertowa Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego posiada cztery rodzaje kostiumów. W zależności od charakteru koncertu występuje w dwóch rodzajach mundurów historycznych i w mundurach współczesnych polskich Sił Zbrojnych, a także we frakach. Do tradycji OKWP należy przekazywanie młodszemu pokoleniu muzyków najcenniejszych wartości wzajemnego szacunku i miłości do sztuki. Dowodem na to jest działające Koło Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych, wychowujących się ze środowiska muzycznego, które od pierwszych dni istnienia orkiestry pomagało kreować jej wizerunek. Od stycznia 2004 r. Orkiestra pozostaje w strukturach Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

16 października 2009 (piątek) godz. 19⁰⁰

KONCERT FINAŁOWY

Gość Honorowy – Wojciech Kilar

Hector BERLIOZ (1803-1869):*Te Deum* op. 22

1. *Te Deum*
2. *Tibi omnes*
3. *Dignare*
4. *Christe, rex gloriae*
5. *Te ergo quaesumus*
6. *Judex crederis*

Wojciech KILAR (ur. 1932):*Victoria* na chór mieszany i orkiestrę symfoniczną**Wojciech KILAR** (ur. 1932):*Exodus* na chór mieszany i orkiestrę**Wojciech KILAR** (ur. 1932):*Hymn Paschalny* na chór

PRAWYKONANIE

ADAM SOBIERAJSKI

Urodzony w 1980 roku w Kielcach. Jest absolwentem Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach (dyplom z wyróżnieniem) w klasie śpiewu solowego prof. A. Słowakiewicz-Wolańskiej. Swoje zainteresowania muzyczne rozwijał w chórze „Schola Cantorum” przy Liceum im. I. J. Paderewskiego w Knurowie. W 2003 r. otrzymał Nagrodę Specjalną na II Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym im. H. Halskiej-Fijałkowskiej we Wrocławiu. W tym samym roku uczestniczył w 54. Concorso di Musica in Vercelli (Włochy). W 2004 r. wziął udział w Telewizyjnym Widowsku Promenadowym w ramach Europejskiego Festiwalu Operowego im. J. Kiepury w Krynicy Górskiej. Od 2004 r. jest solistą Gliwickiego Teatru Muzycznego gdzie m.in. kreuje takie partie jak Almaviva (*Cyrylik Sewilski*), Su – Czong (*Kraina Uśmiechu*), Lilo Taro (*Kwiat Hawaii*), Adam (*Ptasznik z Tyrolu*). W latach 2005-2007 był solistą Teatru Muzycznego w Lublinie. W 2006 r. otrzymał IV nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Operetkowym im. I. Borowickiej w Krakowie. W tym samym roku został zaproszony do udziału w produkcji *Czarodziejskiego fletu* W. A. Mozarta pod kier. K. Korda w Operze Narodowej w Warszawie. Od 2007 r. jest solistą Opery Krakowskiej gdzie wystąpił m.in. jako Darly w prapremierze światowej operetki K. Szymanowskiego *Loteria na męzów* oraz w takich partiach operowych jak Alfred (*La Traviata*), Almaviva (*Cyrylik Sewilski*), Don Ottavio (*Don Giovanni*), Rodolfo (*Cyganeria*). W kwietniu 2008 r. na II Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. A. Didura w Bytomiu otrzymał Wyróżnienie oraz Nagrody Specjalne –m.in. Nagroda R. Tesarowicza dla Najlepszego Tenora Konkursu.

W maju 2009 zdobył III nagrodę na I Europejskim Konkursie Tenorów.

Współpracuje z Teatrem Muzycznym w Lublinie, Mazowieckim Teatrem Muzycznym w Warszawie, Teatrem Muzycznym w Poznaniu oraz Łodzi, Operą Śląską w Bytomiu, Teatrem Wielkim w Poznaniu oraz z takimi Filharmoniami jak – Śląska, Zabrzeńska, Częstochowska, Krakowska, Toruńska, Słupska, Bydgoska, Zielonogórska oraz Świętokrzyska. Jego repertuar obejmują następujące partie operowe: Tamino w *Czarodziejskim fletcie* oraz Don Ottavio w *Don Giovannim* W. A. Mozarta, Almaviva w *Cyryliku Sewilskim* G. Rossiniego, Rodolfo w *Cyganerii* G. Pucciniego oraz Alfred w *La Traviacie*, Partie operetkowe: Alfred i Orlovsky w *Zemście Nietoperza* J. Straussa, Lilo Taro w *Kwiecie Hawaii* P. Abrahama, Camille de Rosillon w *Wesołej Wdówce* F. Lehara, Su Czong w *Krainie Uśmiechu* F. Lehara, Adam i Stanisław w *Ptaszniku z Tyrolu* C. Zellerera oraz Darly w *Loterii na Męzów* K. Szymanowskiego. Partie musicalowe: Tony w *West Side Story* L. Bernsteina oraz takie partie oratoryjne jak: *Mezjasz* Haendla, *Msza Koronacyjna* i *Requiem* Mozarta, *IX Symfonia* Beethovena, *Te Deum* Berlioz’a, *Mała Msza Uroczysta* Rossiniego, *Lobgesang* i *Psalmy* Mendelschona, *Requiem* Gouvy, *Messa Festiva* J. Świdra, *Completorium* G. G. Gorczyckiego, *Oratorium* i *Msza Górnica* A. Marko.

MIROSLAW JACEK BLASZCZYK

po studiach na Wydziale Wychowania Muzycznego Akademii Muzycznej w Katowicach, gdzie warsztat dyrygenta choralnego zdobywał u prof. J. W. Hawela, kontynuował naukę na Wydziale Teorii, Kompozycji i Dyrygentury. Studiował w klasie prof. K. Stryi, które ukończył z odznaczeniem. W 1991 roku został laureatem IV Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów im. G. Fitelberga

Adam Sobierajski
tenor

Mirosław Jacek
Błaszczyk
dyrygent

Chór Filharmonii
Śląskiej w Katowicach

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii Dolnośląskiej
w Jeleniej Górze

21

w Katowicach, zaś w 1993 roku American Society for Polish Music ufundowało mu 3-miesięczne stypendium w Los Angeles.

W latach 1984-86 dyrygował zespołem złożonym z muzyków katowickiej Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia i Telewizji podczas festiwalu „Warszawska Jesień” i „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”. Od 1986 roku był dyrygentem Państwowej Filharmonii Śląskiej i dyrektorem artystycznym Państwowej Orkiestry Symfonicznej w Zabrze. W 1990 roku został dyrektorem naczelnym i artystycznym Państwowej Filharmonii w Białymstoku. W 1995 roku wraz z jej orkiestrą dał serię koncertów w USA, zwieńczoną entuzjastycznie przyjętym występem w nowojorskiej Carnegie Hall. W latach 1996-98 był dyrektorem naczelnym i artystycznym Filharmonii Poznańskiej.

Od 1998 roku jest dyrektorem artystycznym Filharmonii Śląskiej w Katowicach oraz Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów im. G. Fitelberga. W latach 1999-2002 roku był głównym dyrygentem Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Porto (Portugalia), a w roku 2003 – jurorem i dyrygentem na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Maroku.

Artysta wiele koncertuje w kraju, łącznie z estradą Filharmonii Narodowej. Jego dyrygencki kunszt poznali także melomani wielu krajów: Austrii, Niemiec, Francji, Szwecji, Irlandii Północnej, Hiszpanii, Portugalii, Białorusi, Litwy, Łotwy, Tunezji, Kanady, Korei Południowej, Chin i Stanów Zjednoczonych. Za promowanie muzyki polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem muzyki współczesnej oraz za osiągnięcia filharmoników śląskich pod jego batutą, prezydent Katowic w 2001 roku nagrodził Mirosława Jacka Błaszczyka w dziedzinie kultury.

W 2005 roku otrzymał stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie dyrygentura.

Od 2008 roku jest I Gościnnym Dyrygentem Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze.

CHÓR FILHARMONII ŚLĄSKIEJ W KATOWICACH

Chór Filharmonii Śląskiej powstał w 1974 roku. W czasie 28-letniej działalności koncertował w najważniejszych ośrodkach kulturalnych w Polsce i za granicą: w Danii, Francji, Szwajcarii, we Włoszech, Niemczech, Grecji i Belgii. Brał także udział w festiwalach: „Wratlavia Cantans”, „Warszawska Jesień”, „Handelfestspiele” w Halle, „Poznańska Wiosna”, Festiwal Polskiej Muzyki Współczesnej (Wrocław), Dni Muzyki Oratoryjnej (Opole), Festiwal Muzyki Dawnej (Kraków), Muzyczny Festiwal w Łańcucie, Festiwal w La Chaise-Dieu, Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Festiwal G. Bacewicz w Poznaniu, gdzie uczestniczył w polskim prawykonianiu *Snu Gerancjusza E. Elgara*. Chór uczestniczył także w pierwszym wykonaniu *Missa pro pace* W. Kilara w kontekście liturgicznym (czerwiec 2002, Archikatedra Chrystusa Króla w Katowicach).

Chór dokonał wielu nagrań archiwalnych oraz nagrań muzyki filmowej Z. Preisnera oraz W. Kilara, m.in. do filmów K. Kieślowskiego i A. Holland, a także wszystkich utworów wokalo-instrumentalnych K. Szymanowskiego. Ostatnio Zespół dokonał nagrania płyty CD w serii „Angelus Silesius” z muzyką H.M. Góreckiego pt. „Idąc szli i płakali”.

ORKIESTRA SYMFONICZNA FILHARMONII DOLNOŚLĄSKIEJ

Orkiestra Filharmonii Dolnośląskiej działa od 1964 roku. Jej założycielem i długoletnim dyrektorem był S. Strahl. Od 1990 roku dyrektorem naczelnym jest Zuzanna Dziedzic. Obecnie I gościnnym dyrygentem Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze jest M. J. Błaszczyk.

Orkiestra posiada w swoim repertuarze najcenniejsze dzieła światowej literatury muzycznej wszystkich epok. Koncertuje z czołowymi polskimi dyrygentami i solistami. Wśród występujących z nią artystów są m.in.: K. Kord, A. Duczmal, K. Jakowicz, K. Penderecki, K. Kanczowska, K. A. Kulka, K. Jabłoński, P. Paleczny, W. Wilkomirska, M. Walewska, J. Olejniczak, E. Poblacka, G. Brodzińska, A. Zdunikowski, M. J. Błaszczyk, T. Bugaj, T. Strugała, R. Karczykowski, J. Salwarowski, B. Morka, W. Ochman, W. Brodski, J. Cura, J. Rappe, J. Artysz, J. Knetig, M. Pijarowski, R. Lasocki.

Poza własną salą koncertową w Jeleniej Górze, orkiestra koncertowała na prestiżowych festiwalach muzycznych m.in.: Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawa Jesień, Międzynarodowym Festiwalu Wratlavia Cantans, Międzynarodowym Śląskim Festiwalu Porozumienie, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Organowej Silesia Sonans, czy Millennium Pace Festival w Hiszpanii, gdzie występowała w renomowanej sali Palau de la Musica w Walencji. Regularnie koncertuje w kolejnych edycjach Ogólnopolskiego Festiwalu Gwiazdy Promują oraz Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej – wydarzeniach organizowanych przez Filharmonię Dolnośląską.

Orkiestra wielokrotnie występowała w Niemczech, Czechach, a także we Włoszech, Finlandii, Rosji, Szwajcarii, Austrii, Hiszpanii, Francji i Holandii. Od kilkunastu lat intensywnie koncertuje w salach znaczących miast Polski, Czech i Niemiec, w ramach współpracy transgranicznej na obszarze Euroregionu Nysa.

W swoim dorobku ma sześć płyt kompaktowych, w tym m.in. *IX Symfonia* L. van Beethovena, oratorium *Elias* F. Mendelssohna, *Pasje wg św. Jana* J. S. Bacha. W marcu 2004 roku w ramach projektu euroregionalnego nagrano kolejną płytę – Na styku czterech kultur.

Organy Kościoła Łaski Pod Krzyżem Chrystusa w Jeleniej Górze są jednym z nielicznych w Polsce zachowanych instrumentów romantycznych. Ich wielkość, możliwości dynamiczne i kolorystyczne oraz fakt, że nie został przebudowany w duchu odnowy „Orgel-bewegung” sprawiają, że znakomicie nadają się do stylowego wykonywania muzyki tego okresu.

Instrument zbudowany w 1729 roku przez Michała Roedera z Berlina początkowo posiadał trakturę mechaniczną, wiatrownicę mechaniczno-zasuwkową oraz 53-rejestrowy zespół głosów rozdzielony na trzy klawiatury ręczne i nożną. W wyniku kilkakrotnych przeróbek, przeprowadzonych w pierwszej połowie dziewiętnastego wieku, organy zatraciły część swego pierwotnego wyposażenia. Generalnej przebudowy dokonała w 1905 roku firma „Schlag und Soehne” ze Świdnicy, wprowadzając trakturę pneumatyczną z wiatrownicami pneumatyczno-stożkowymi, nowy stół gry, miechy wielofaldowe. Zmieniony w duchu założeń romantycznych zespół dźwięków został powiększony do 70 rejestrów przy wykorzystaniu znacznej liczby oryginalnych piszczałek. Pozostawiono także okazałą, barokową oprawę szafy organowej oraz kilka charakterystycznych dla tej epoki elementów wizualno-akustycznych, jak dzwonki zwane Glockenspiel oraz aniołowie uderzający w kotły.

Firma „Schlag und Soehne”, choć cieszyła się sporą renomą, działała na uboczu wielkiego przemysłu organowego. Tkwiła swymi korzeniami w tradycjach śląskich, a co za tym idzie łączyła cechy niemieckiego, czeskiego i polskiego budownictwa organowego. Nie ominął jej duch czasu przejawiający się w dążności do uzyskania ideału brzmieniowego romantycznej orkiestry. Była jednak na śląski sposób konserwatywna, nie podatna na coraz to nowe techniczne i brzmieniowe udoskonalenia wynikające z systemu Voglera.

Jeleniogórski instrument zachował na wszystkich klawiaturach to, co dla organów najistotniejsze: pełną piramidę pryncypałów łącznie z miksaturami, dosyć pokaźną liczbę alikwotów oraz wystarczającą ilość nieprzelatujących głosów językowych. Stąd ich brzmienie cechuje jedność oraz plastyczność przydatna w wykonawstwie muzyki również okresu przedromantycznego.

W latach 1997-98, dzięki troskliwym staraniom obecnego proboszcza Parafii Garnizonowej, ks. płk. dra Andrzeja Bokieja, prof. Andrzeja Chorościńskiego i miejscowej służby ochrony zabytków oraz pomocy finansowej Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej przeprowadzono prace konserwatorsko-organmistrzowskie, które przywróciły organom ich dawną świetność.

SOLISCI

ORGANIŚCI

Friedemann Böhme
Andrzej Chorościński
Magdalena Czajka
Jadwiga Deleput
Leopoldas Digrys
Mathias Jesenberger
Markus Probst
Jean-Christophe Geiser
Julian Gembalski
Karol Gołbiewski
Ursula Graham
Joachim Grubich
Robert Helmschrott
Josef Hofer
Jan Ilner
Rudolf Innig
Bartosz Jakubczak
Marco Aurelio Lisch
Ferdinand Klinda
Adam Lenart
Ludger Lohmann
Erik Lundkvist
Kaare Nordstoga
Bruno Oberhammer
Roman Perucki
Fabrice Pitrois
Vincent de Pol
Kurt Rapp
Jean Paul Ravel
Anders Riber
Elizabeth Roloff
Silvano Rodi
Vincente Ros
Józef Serafin
Reinhard Seeliger
Andrzej Siekierski
Zenon Siegińczuk
Peter Schumann
Marek Stefański
Andres Uibo
Beatrice-Maria Weinberger
Gerhard Weinberger
Sabine Wiatr
Heinrich Wimmer
Udo Witt
Jan Van Mol

